

вличамъ всѣкыго подъ твоѣ прѣстола и въ власть-тѣ ти, ето ти проваждамъ нынѣ едного юношѣ, кой-то приноси настояще-то писмо, распаленъ отъ похоти къмъ еднѣ дѣвицѣ; той иска нашѣ-тѣ помощь и съ това ще бѣде на всѣкого нашѣ.“ Като на-писа това на діавола, подаде го на юноша, кого-то и испрати, като му рече: иди еде на кое врѣмѣ нощеъ и застой сѣ на Елин-скы-тѣ гробища, издигни книгѣ-тѣ въз-богъ на горѣ и дошѣтъ оныѣ, кой-то ще тѣ заведѣтъ при господарѣ си. Окаанный послуша; той отиде въ гробище-то, и като сѣ застоѣ, начала да выка вѣсове-тѣ на помощь. Завчаскы сѣ являватъ дѣхове-тѣ и съ голѣмѣ радость го завождѣтъ при княза си, кого-то той като видѣ, да сѣди на высокъ прѣстола, обыколенъ отъ хылады лукавы дѣхове, падна предъ него на колѣни и му подаде писмо-то. Діаволъ-тѣ, като прочете писмо-то, попыта мома-ка: вѣрвашъ ли мѣ, о юноше! Той отго-вори вѣрвамъ:—Отричашъ ли сѣ отъ твой Христа? —Отричамъ сѣ. Юношѣ-тѣ сѣ смѣти. Злыи дѣхъ позна негово-то смѣ-